

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 17.11.1987, sp. zn. 7 Tz 55/87, ECLI:CZ:NS:1987:7.TZ.55.1987.1

Číslo: 15/1989

Právní věta: Konanie páchatela, ktorý sa násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia proti inému zmocní cudzieho motorového vozidla s úmyslom prechodne ho používať, možno posúdiť len ako trestný čin lúpeže podľa § 234 odst. 1 Tr. zák. a nie aj ako trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 209a Tr. zák. Jednočinný súbeh týchto trestných činov je vylúčený.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 17.11.1987

Spisová značka: 7 Tz 55/87

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Loupež, Neoprávněné užívání cizí věci, Souběh

Předpisy: 140/1961 Sb. § 209a
§ 234 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Najvyšší súd SSR zistil, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Prešove z 9. júna 1987 sp. zn. 3 T 12/87 bol porušený zákon v ustanovení § 2 odst. 5 Tr. por. v prospech i neprospech obvineného.

Tento rozsudok zrušil a okresnému súdu v Prešove prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu v Prešove z 9. júna 1987 sp. zn. 3 T 12/87 bol obvinený M. Š. uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 odst. 1 Tr. zák., z trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 209a odst. 1 Tr. zák. a z trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 24. novembra 1986 asi o 21.30 hod. v opilom stave prišiel do pohostinstva v Prešove, kde pod zámienkou, že má choré dieťa, požiadal Z. S. o jeho odvoz na lekárske ošetrovanie. Keď táto súhlasila, odišli jej motorovým vozidlom Lada-Combi, ŠPZ POC 71-04 do Prešova na ulicu T. Vansovej. Po zastavení vozidla chytil obvinený Z. S. ľavou rukou za krk, pravou jej priložil na hrdlo čepeľ noža a s vyhrážkou, že ju podreže, jej prikázal, aby mu odovzdala kľúče od auta a presadla si najprv na zadné sedadlo. Sám si sadol na miesto vodiča a vozidlo viedol

na Jurkovú ulicu v Prešove. Tu zastal a prikázal poškodenej, aby otvorila kabelku, z ktorej vybral 500,- Kčs. Na prosby poškodenej jej dovolil opustiť vozidlo s tým, že si ide vybaviť účty s jej manželom Ing. S. S. Sám pokračoval v jazde k pohostinstvu v Prešove, pričom podľa znaleckého posudku mal v krvi najmenej 2,34 promile alkoholu.

Za to bol podľa § 234 odst. 1 Tr. zák. s použitím § 35 odst. 1 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov. Pre účely výkonu trestu bol zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Súčasne mu bol uložený ochranný dohľad na 2 roky.

Podľa § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu dvoch rokov.

Podľa § 229 odst. 1 Tr. por. súd poškodenú Z. S. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Podľa § 228 odst. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť uhradiť regresnú náhradu 730 Kčs čs. štátu, zastúpenému OÚNZ Prešov na účet Okresného národného výboru, finančného odboru v Prešove.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 20. júna 1987. Proti tomuto rozsudku podal v lehote stanovenej v ustanovení § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona generálny prokurátor SSR v prospech i neprospech obvineného. Poukázal na to, že okresný súd porušil zákon v neprospech obvineného, pokiaľ ho uznal za vinného aj z trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 209a odst. 1 Tr. zák.

Naproti tomu podľa názoru sťažovateľa zákon bol porušený aj v prospech obvineného. Uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby je v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť.

Generálny prokurátor SSR navrhol Najvyššiemu súdu SSR, aby napadnutý rozsudok zrušil a prikázal okresnému prokurátorovi, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd SSR na podklade sťažnosti pre porušenie zákona preskúmal podľa § 267 odst. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že zákon bol porušený.

Z okolností prípadu je zrejmé, že lúpežné konanie obvineného zahrňovalo i auto poškodenej. Pri trestnom čine lúpeže podľa § 234 Tr. zák. nie je rozhodujúce, či páchatel, ktorý použije násilie s úmyslom zmocniť sa cudzej veci, si takúto vec chcel privlastniť, zničiť ju, previesť na iného alebo ju len prechodne užívať. Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že obvinený sa motorového vozidla zmocnil s úmyslom prechodne ho používať. Také konanie obvineného naplňuje všetky znaky trestného činu lúpeže podľa § 234 odst. 1 Tr. zák. Nemožno ho však posúdiť aj ako trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 209a Tr. zák., ktorého znaky boli tiež naplnené, lebo jednočinný súbeh tohto trestného činu s trestným činom lúpeže je vylúčený z dôvodu vzťahu špeciality.

V súlade s vykonaným dokazovaním je zistené, že obvinený po požití značného množstva alkoholických nápojov viedol motorové vozidlo po Prešove, teda vykonával činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Správne okresný súd v tejto časti konanie obvineného právne posúdil ako trestný čin opilstva podľa § 201 Tr. zák.

Ďalej sa Najvyšší súd SSR zaoberal nedostatkami pri zisťovaní skutočného stavu veci a pri ukladaní trestu.